

KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE BESTRIJDING VAN MOND- EN KLAUWZEER 03.04.1965 (B.S. 11.05.1965, ERR. 23.6.1965)

HOOFDSTUK I – Begripsbepalingen

Art. 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

I. Haard:

De plaatsen waar één of meer dieren, door mond- en klauwzeer aangetast of van besmetting verdacht, verblijven of sedert minder dan twaalf dagen aanwezig waren.

Door plaatsen verstaat men voornamelijk:

- a) de gebouwen, omheiningen, terreinen, weiden, grasland, de wateren en private wegen van het landbouwbedrijf;
- b) de weiden die grenzen aan de plaatsen bepaald onder a) en er van gescheiden door een eenvoudige afsluiting, een vijver of een waterloop waar de dieren kunnen drinken;
- c) de weiden die grenzen aan een waterloop onmiddellijk stroomafwaarts gelegen ten opzichte van de plaatsen onder a) en b) bepaald;
- d) de openbare en private gebouwen bestemd of toevallig gebruikt tot het herbergen van dieren, de openbare en de andere plaatsen, waar jaarmarkten, markten, prijskampen, tentoonstellingen en andere verzamelingen van tweehoevige dieren worden gehouden;
- e) de wegen.

II. Verborgene haard:

De plaatsen waar één of meer aangetaste of van besmetting verdachte dieren aanwezig zijn, die de eigenaar of houder aan het overeenkomstig het artikel 2, 3°, van dit besluit ingestelde onderzoek niet onderwerpt of van dewelke hij de toestand verbergt.

III. Aangetaste dieren:

Zolang de diergeneeskundige inspecteur er niet anders over beslist:

- a) de herkauwers en de varkens die ziekte tekens van neuscatarrhe of van oogontsteking of, om het even waar, één of meer blaartjes of letsels ervan in de mond, op de neusspiegel, op de snuit, aan de spenen, de uier of de voeten, vertonen;
- b) de herkauwers en de varkens die in een haard aanwezig, tekenen van koortsigheid vertonen zonder andere ziekte tekens of letsels van mond- en klauwzeer.

IV. Van besmetting verdachte dieren:

(a) de voor de ziekte vatbare dieren die zich in een haard bevinden: <KB 18.03.1991>

b) (Opgeheven) <KB 18.03.1991>

c) de herkauwers onder lid a) hierboven beschreven en de varkens die sedert minder dan twaalf dagen een haard hebben verlaten of die sedert minder dan twaalf dagen aan besmetting zijn blootgesteld geweest, voornamelijk tijdens het vervoer of in gelijk welke andere omstandigheid door de geneeskundige dienst vastgesteld;

d) alle tweehoevige dieren in een haard in dewelke het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig onderzoek de aanwezigheid van een in het land nieuw virustype ontdekt.

V. Het afzonderen:

Het isoleren van dieren in een gebouw dat geen enkel andere verbinding naar buiten heeft dan de gewone openingen voor toegang, verlichting en verluchting.

VI. Kantonnement:

Een plaats in open lucht waar aangetaste of van besmetting verdachte tweehoevige dieren verblijven die zonder de openbare weg of andermans eigendom te betreden niet kunnen overgebracht worden naar een gebouw om er te worden afgezonderd.

VII. Schutkring:

Een door de diergeneeskundige inspecteur afgebakend gebied.

VIII. Inentingskring:

Een door de diergeneeskundige inspecteur afgebakend gebied.

IX. Burgemeester:

Die bevoegd is, de burgemeester van de gemeente waar een haard, een kantonnement, een schutkring of een inentingskring zijn gelegen.

Bevinden deze zich op het grondgebied van meer dan één gemeente dan zijn de burgemeesters van deze gemeenten bevoegd.

(X. Voor de ziekte vatbare dieren alle herkauwers of varkens aanwezig in een bedrijf.) <KB 03.04.1989>

HOOFDSTUK II – Maatregelen in de haard

Art. 2. Elke houder van tweehoevige dieren aangetast of verdacht van besmetting, is verplicht:

1. ze onmiddellijk af te zonderen of te kantonneren volgens de omstandigheden. Behalve het bepaalde in artikel 18 mag geen enkel tweehoevig dier, zelfs voor onmiddellijke afslachting, de haard verlaten;
2. onmiddellijk de honden aan de ketting te leggen en het pluimvee van het bedrijf af te zonderen of in te sluiten;

3. onmiddellijk al de herkauwers en de varkens die hij houdt door een erkend dokter in de diergeneeskunde te laten onderzoeken;
4. onmiddellijk de burgemeester van de gemeente waar deze dieren verblijven, te waarschuwen.

Art. 3. De erkende dokter in de diergeneeskunde begeeft zich terstond ter plaatse.

Hij onderzoekt al de tweehoevige dieren van het bedrijf, en meldt onmiddellijk, telefonisch, de uitslag van zijn vaststellingen aan de diergeneeskundige inspecteur.

Art. 4. De diergeneeskundige inspecteur bezoekt onmiddellijk de verdachte dieren. Hij bevestigt de haard en bepaalt zijn grenzen of geeft hem vrij. Hij beveelt of gaat zelf over tot het nemen van verdachte stoffen, voornamelijk vliezen en blaartjesvocht, met het oog op de identificatie van het virustype door het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek.

Het kantonnement moet zo worden omheind dat het buitenkomen van de dieren en alle aanraking met er buitenblijvende dieren worden belet.

De omheining van het kantonnement moet ten minste op twintig meter van de wegen, van de waterlopen of van door tweehoevige dieren bezochte gronden worden geplaatst.

(De inspecteur-dierenarts maakt per diersoort een inventaris op van alle voor de ziekte vatbare dieren van het bedrijf, met aanduiding van het aantal aangetaste dieren en van het aantal gestorven dieren.

Hij kan de maatregelen in de haard of in verdachte bedrijven uitbreiden tot de onmiddellijk aangrenzende bedrijven wanneer in verband met de ligging hiervan, de plaatselijke situatie of de contacten met de dieren van het bedrijf die van de ziekte worden verdacht, voor een eventuele besmetting moet worden gevreesd.) <KB 03.04.1989>

Art. 5. Elke houder van aangetaste of van besmetting verdachte dieren maakt aan de diergeneeskundige inspecteur bekend de dieren die zijn bedrijf sinds minder dan twaalf dagen hebben verlaten, door aan te duiden de naam, de voornamen en het adres van de kopers of van de exploitanten bij dewelke de dieren gedurende deze tijdspanne hebben verbleven, en de dieren die sinds minder dan twaalf dagen op het bedrijf werden binnengebracht, door aan te duiden de naam, de voornamen en het adres van de verkopers of houders.

Art. 6. Onverminderd de maatregelen bevolen bij artikel 2, schrijft de diergeneeskundige inspecteur de te nemen maatregelen voor die hij nuttig oordeelt. Hij betekent deze maatregelen aan de eigenaar of de houder van de dieren en aan de burgemeester.

Al de maatregelen blijven van toepassing tot op het ogenblik dat de geneeskundige inspecteur beslist de haard vrij te geven. Hij betekent deze beslissing aan de burgemeester.

(Voor zover niet alle voor mond- en klauwzeer vatbare dieren zijn afgeslacht en hun verblijfplaatsen niet zijn ontsmet, moet het verbod, te rekenen vanaf het laatste vastgestelde geval, ten minste dertig dagen bedragen.) <KB 21.02.1972>

Art. 7. De burgemeester verwittigt onmiddellijk het publiek van het bestaan van een haard door de diergeneeskundige inspecteur bevestigd. Met dit doel plaatst hij op de wegen, aan de grens van de haard witte waarschuwborden met in zwarte hoofdletters het opschrift: " Mond- en klauwzeer - Toegang streng verboden voor personen en dieren die niet tot het bedrijf behoren ".
Bedoelde borden worden stevig op palen van twee meter hoogte aangebracht.

Art. 8. De toegang tot om het even welke haard is verboden aan personen en voor dieren die niet tot het bedrijf behoren; op dit voorschrift wordt enkel uitzondering gemaakt voor het personeel van de diergeneeskundige dienst, de politie en de aangestelde verzorgers van de dieren en de personen.

Art. 9. Zolang de diergeneeskundige inspecteur de maatregelen niet opheft is het voor personen, die in een haard wonen of deze omwille van hun werkzaamheden moeten betreden, verboden de gebouwen of de weiden van andere bedrijven te betreden en markten, jaarmarkten, prijskampen of andere verzamelingen van tweehoevige dieren te bezoeken.

Dit verbod slaat niet op het personeel van de diergeneeskundige dienst noch op de politie.

Art. 10. Gedurende een tijdspanne door de diergeneeskundige inspecteur bepaald mogen noch melk noch verse room de haard verlaten.

Art. 11. Het is verboden stro, hooi, mest, gier, en alle andere voorwerpen die met het mond- en klauwzeervirus zouden kunnen zijn besmet, onder meer zakken en alle andere verpakking voor diervoeding, buiten de haard te brengen.

In geval van overmacht mag de diergeneeskundige inspecteur, uitsluitend met het oog op de behoefte van het bedrijf, het vervoer toelaten van de natuurlijke meststoffen op de hoeve voortgebracht.

Gier en afvalwater afkomstig uit een haard mogen niet op de openbare weg noch in de waterlopen afvloeien of gestort worden.

(Vlees van voor de ziekte vatbare dieren die afkomstig zijn van het bedrijf en die in het tijdvak tussen de vermoedelijke insleep van de ziekte in het bedrijf en de toepassing van de officiële maatregelen geslacht werden

wordt zoveel mogelijk opgespoord en onder officieel toezicht vernietigd, op zodanige wijze dat alle gevaar voor verspreiding van het mond- en klauwzeervirus kan worden voorkomen.

Alle stoffen bedoeld in lid één van dit artikel worden aan een behandeling onderworpen die de vernietiging van het eventueel aanwezige mond- en klauwzeervirus waarborgt; alle behandelingen moeten volgens de aanwijzingen van de inspecteur-dierenarts worden uitgevoerd.) <KB 03.04.1989>

Art. 12. De houder of de bewaker van de dieren behorend tot een haard is verplicht er alle door de diergeneeskundige inspecteur voorgeschreven reinigings- en ontsmettingsmaatregelen te verrichten.

Art. 13. Elke persoon die een haard heeft betreden, of die in aanraking is geweest met daar aangetroffen dieren is verplicht zich aanstonds aan alle ontsmettingsmaatregelen voorgeschreven door de diergeneeskundige dienst te onderwerpen.

HOOFDSTUK III - Het afmaken op bevel

Art. 14. Zohaast de diergeneeskundige inspecteur het bestaan van een haard heeft bevestigd:

1° maakt hij een afmakingsbevel op voor de aangetaste of van besmetting verdachte dieren, zoals bepaald in het artikel 1, III en IV a, b en d van dit besluit. Het afmakingsbevel wordt opgemaakt overeenkomstig het model in bijlage 1 aan dit besluit gehecht;

(2° bakent hij een schutkring en een toezichtgebied af, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 22 en 23 van dit besluit;) <KB 03.04.1989>

3° (Opgeheven) <KB 18.03.1991>

Art. 15. Het afmakingsbevel wordt terstond aan de houder van de door de maatregel bedoelde dieren overgemaakt. Een afschrift wordt onmiddellijk overgemaakt of gestuurd aan het hoofd van de dienst voor diergeneeskundige inspectie en de burgemeester.

Art. 16. Onmiddellijk na het bevel tot afmaken te hebben gegeven verwittigt de diergeneeskundige inspecteur telefonisch, bevestigd met Staatstelegram:

1° het hoofdbestuur van de dienst voor diergeneeskundige inspectie;

2° de directeur van het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek;

3° de deskundige bedoeld in het artikel 20.

De telegrammen duiden de juiste ligging aan van de haard, de naam en het adres van de dierenhouder, de soorten en het aantal af te maken dieren.

Art. 17. De burgemeester, die overeenkomstig het artikel 15 in kennis werd gesteld, neemt de maatregelen die voor de uitvoering van het afmakingsbevel noodzakelijk zijn. Zo nodig doet hij een beroep op de hulp van de rijkswacht.

Art. 18. De dieren die het voorwerp uitmaken van het afmakingsbevel worden door de zorgen van het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek weggehaald om te worden afgemaakt (en vernietigd, op zodanige wijze dat alle gevaar voor verspreiding van mond- en klauwzeer wordt voorkomen. Deze bepalingen gelden tevens voor de dieren gestorven op het bedrijf.) <KB 03.04.1989>

HOOFDSTUK IV - Schatting en vergoedingen

Art. 19. Aan de eigenaar van het op bevel van de overheid afgemaakt dier wordt een vergoeding toegekend.

Deze vergoeding belooft zoveel als de gehele waarde van het dier.

(lid twee opgeheven) <KB 18.03.1991>

Indien de houder van de dieren weigert aan het afmakingsbevel gevolg te geven of indien, overeenkomstig de bepalingen van het artikel 36 van dit besluit, de maatregelen van gezondheids politie ambtshalve worden toegepast, wordt de vergoeding op 50 t.h. van de geschatte waarde vastgesteld.

Art. 20. De waarde van de af te maken dieren wordt door een deskundige vastgesteld.

In elk diergeneeskundig ambtsgebied worden door de provinciegouverneur deze deskundige en zijn plaatsvervanger voor de termijn van een jaar aangeduid en beëdigd.

De deskundige begeeft zich onmiddellijk ter plaatse met de diergeneeskundige inspecteur, die hem de te schatten dieren aanduidt.

Hij legt zijn deskundig verslag, dat niet voor beroep vatbaar is, binnen de 24 uren van de eerste opvordering bij de diergeneeskundige inspecteur neer.

Art. 21. <KB 31.10.1996> De schattingskosten worden als volgt bepaald:

1. Vacatiegelden:

Aan de deskundigen wordt een vacatie toegekend van 300 frank per halfuur. Elk begonnen halfuur wordt volledig meegeteld. De verplaatsingstijd komt niet in aanmerking voor het toekennen van vacaties.

2. Verplaatsingskosten:

De werkelijke onkosten bij gebruik van het openbaar vervoer worden terugbetaald bij het voorleggen van de bewijsstukken. Wanneer een privé-voertuig wordt gebruikt, worden de vergoedingen toegekend welke voorzien zijn in het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten.

3. Verblijfkosten:

(Worden toegekend de vergoedingen voorbehouden aan de rijksambtenaren van de rangen 10 tot 14 bij het koninklijk besluit van 24 december 1964 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfkosten, toegekend aan de leden van het personeel der ministeries.) (Err. B.S. 10.01.1997)

(HOOFDSTUK V - Maatregelen in de schutkring en in het toezichtgebied) <KB 03.04.1989>

Art. 22. <KB 03.04.1989> § 1. De inspecteur-dierenarts bakent rond de haard een schutkring af met een straal van ten minste 3 km. Hij houdt daarbij rekening met natuurlijke grenzen en mogelijkheid tot controle.

§ 2. In de schutkring zijn de volgende maatregelen van kracht:

1. op de wegen aan de grens van de schutkring witte waarschuwborden stevig aangebracht aan palen op twee meter hoogte, met vermelding in zwarte blokletters "MOND- EN KLAUWZEER - Schutkring - Verkeer en handel gereguleerd";
2. alle veebeslagen in de schutkring worden geteld evenals de voor de ziekte vatbaren dieren die zich in die veebeslagen bevinden of ze sedert minder dan 12 dagen verlaten hebben, met vermelding van hun bestemming. Deze inventarissen worden binnen 24 uren van de betekening van de afbakening van de schutkring opgemaakt en zonder verwijl overgemaakt aan de inspecteur-dierenarts;
3. de verplaatsing van voor de ziekte vatbare dieren over openbare of particuliere wegen is verboden, met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven;
4. de voor de ziekte vatbare dieren mogen de eerste vijftien dagen slechts buiten het bedrijf waarop ze zich bevinden worden gebracht, wanneer zij onder officieel toezicht rechtstreeks naar een in dat gebied gelegen slachthuis worden gebracht om onverwijld te worden geslacht, of, indien er zich in dat gebied geen slachthuis onder veterinair toezicht bevindt, naar een door de inspecteur-dierenarts aangewezen slachthuis. Voor deze verplaatsing wordt door de inspecteur-dierenarts slechts vergunning gegeven, nadat uit een onderzoek van alle voor de ziekte vatbare dieren van het bedrijf door een aangenomen dierenarts gebleken is dat er geen van besmetting verdachte dieren aanwezig zijn;
5. ambulante dekdienst is verboden;
6. kunstmatige inseminatie is tijdens de eerste vijftien dagen verboden, behalve wanneer deze wordt uitgevoerd door het bedrijfshoofd met op het bedrijf aanwezig zaad of met zaad dat rechtstreeks door een inseminatiecentrum wordt geleverd;
7. markten, tentoonstellingen of andere gelegenheden waarbij voor de ziekte vatbare dieren worden bijeengebracht, met inbegrip van het ophalen en afleveren, zijn verboden;
8. onverminderd het geval bedoeld in het derde streepje, tweede zin, is het vervoer van voor de ziekte vatbare dieren verboden, behalve doorvoer via hoofdverkeerswegen of hoofdlijnen van het spoorwegnet.

§ 3. Deze maatregelen blijven van toepassing:

- 1° gedurende ten minste vijftien dagen indien alle voor de ziekte vatbare dieren afgeslacht zijn en in de haard de reiniging en ontsmetting is voltooid;
- 2° gedurende de tijdspanne van het verbod voorzien bij artikel 6, lid 3, indien niet alle voor de ziekte vatbare dieren zijn afgeslacht.

Art. 23. <KB 03.04.1989> § 1. De inspecteur-dierenarts bakent rond de haard een toezichtzone af met een straal van ten minste 10 kilometer. Hij houdt daarbij rekening met natuurlijke hindernissen en mogelijkheid om controle uit te voeren.

§ 2. In het toezichtgebied zijn de volgende maatregelen van kracht:

1. alle bedrijven waar voor de ziekte vatbare dieren verblijven, worden geteld;
2. verplaatsing van de voor de ziekte vatbare dieren over openbare wegen is verboden, behalve om ze naar de weide te brengen;
3. vervoer van de voor de ziekte vatbare dieren binnen het toezichtgebied is onderworpen aan een door de inspecteur-dierenarts verleende vergunning;
4. de voor de ziekte vatbare dieren mogen de eerste vijftien dagen niet buiten het toezichtgebied worden gebracht. Tussen de vijftiende en de dertigste dag mogen deze dieren slechts buiten dat gebied worden gebracht wanneer zij onder officieel toezicht rechtstreeks naar een slachthuis worden gebracht om onverwijld te worden geslacht. Voor deze verplaatsing wordt door de inspecteur-dierenarts slechts vergunning gegeven, nadat uit een onderzoek van alle betrokken dieren door een aangenomen dierenarts gebleken is dat er geen van besmetting verdachte dieren aanwezig zijn;
5. ambulante dekdienst is verboden;
6. markten, tentoonstellingen of andere gelegenheden waarbij voor de ziekte vatbare dieren worden bijeengebracht, zijn verboden.

§ 3. De maatregelen in het toezichtgebied blijven van kracht gedurende ten minste 30 dagen na het afmaken en vernietigen van de dieren bedoeld in artikel 6 en het beëindigen van de reiniging en ontsmetting in de haard onder toezicht van de inspecteur-dierenarts.

Art. 23bis. <Ingevoegd bij KB 03.04.1989> De inspecteur-dierenarts betekent zijn beslissingen aan de burgemeester, alsook de afbakening van de schutkring en van het toezichtgebied en geeft alle onderrichtingen betreffende de ertoe te passen maatregelen. De burgemeester doet deze uitvoeren en doet hiertoe zo nodig beroep op de rijkswacht. De getroffen maatregelen blijven van kracht tot zij geheel of gedeeltelijk door de inspecteur-dierenarts worden opgeheven, welke hij aan de burgemeester betekent.

(HOOFDSTUK VI - Vaccin-vaccinatie) <KB 18.03.1991>

Art. 24. <KB 18.03.1991> Het is verboden om mond- en klauwzeer antigeen of vaccin tegen mond- en klauwzeer in bezit te hebben, te gebruiken, te kopen, te verkopen, te koop aan te bieden, onder bezwarende titel of kosteloze titel af te staan of af te leveren.

Het eerste lid is evenwel niet van toepassing op de activiteiten van het NIDO in het kader van het onderzoek, de diagnose, de productie, de conditionering of de opslag van vaccin.

Art. 25. <KB 18.03.1991> De vaccinatie tegen mond- en klauwzeer is verboden.

Art. 26. Elke persoon wiens bedrijf in een inentingskring is gelegen en die een of meer runderen bezit die ouder dan drie maand niet ingeënt zijn of die sedert meer dan tien maanden niet ingeënt werden, doet deze dieren inenten.

Art. 27. De diergeneeskundige inspecteur maakt aan de burgemeester de grenzen van de inentingskring bekend. Deze laat de verplichte inenting en de bij dit besluit vastgestelde termijnen van uitvoering bekend maken bij middel van aanplakbrieven en van de andere in de betrokken gemeenten gebruikelijke vormen voor de officiële bekendmaking.

Daarenboven, in de krachtens de artikelen 1, VIII en 14-3°, afgebakende kringen, worden de rundveehouders bovendien door de zorgen van de burgemeester individueel verwittigd bij middel van een bericht overeenkomstig het model als bijlage 2 gehecht aan dit besluit. In deze kringen moet de inenting binnen de acht dagen na de verwittiging zijn uitgevoerd, behalve in bijzondere gevallen waar de diergeneeskundige inspecteur er anders over beslist.

Art. 28. De persoon die in uitvoering van dit besluit zijn runderen moet laten inenten, doet daartoe beroep op een door hem erkend doctor in de diergeneeskunde.

Art. 29. De doctor in de diergeneeskunde mag voor de inenting tegen mond- en klauwzeer slechts de entstof gebruiken afgeleverd door het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek en enkel volgens de voorgeschreven gebruikswijze.

De bereiding, het vervoer, het bezit en het gebruik van elk ander voorbehoedmiddel tegen mond- en klauwzeer zijn verboden, behoudens bijzondere machtiging van de Minister van Landbouw.

Art. 30. De erkende doctor in de diergeneeskunde schrijft de datum in van elke zelfs vrijwillige inenting, in het daartoe op de keerzijde voorbehouden vakje van de individuele identificatiekaart (schetskaart) van het rund en, voor de runderen voor dewelke de reglementaire individuele identificatiekaart nog niet is opgesteld, tegenover de naam van het kalf, in de kolom " Opmerkingen " van de stalinventaris, voorgeschreven bij het koninklijk besluit van 7 mei 1963, houdende inrichting van de bestrijding van de dierenziekten.

Zohaast de individuele identificatiekaarten zijn opgesteld, worden de data van inenting, die op de stalinventaris werden aangebracht, in het vakje ad hoc overgeschreven.

De erkende doctor in de diergeneeskunde waarmerkt elke inschrijving en overschrijving.

Art. 31. Elke veehouder die zijn vee aan de inenting tegen mond- en klauwzeer onderwerpt, hetzij vrijwillig, hetzij krachtens de wettelijke bepalingen, kan van de erkende doctor in de diergeneeskunde die de inenting heeft verricht een getuigschrift bekomen gelijkvormig aan het model gehecht als bijlage 3 aan dit besluit.

Art. 32. De doctor in de diergeneeskunde stelt per gemeente in dubbel exemplaar op:

1° binnen de acht dagen na het verstrijken van elke maand, de lijst van de bedrijven waar hij de inenting in toepassing van het artikel 24 van dit besluit heeft verricht;

2° binnen de acht dagen die volgen op het beëindigen van de inenting in toepassing van de artikelen 26 en 27, lid 2, van dit besluit, de lijst van de bedrijven gelegen in de inentingskring waar zijn tussenkomst werd ingeroepen.

Binnen de vijf dagen na het verstrijken van de hierboven bepaalde tijdspannen, verstrekt de doctor in de diergeneeskunde, een exemplaar van de lijsten aan de diergeneeskundige inspecteur; het dubbel bewaart hij.

Art. 33. De doctor in de diergeneeskunde verstrekt op elk ogenblik en bij het eerste verzoek alle gegevens om de diergeneeskundige inspecteur in te lichten over de vorderingen van een inentingscampagne.

Art. 34. De diergeneeskundige inspecteur stelt de lijst op van de rundveehouders die niet aan de bij dit besluit opgelegde verplichtingen hebben voldaan en maakt haar over voor onderzoek en gebeurlijke vervolgingen aan de procureur des Konings:

1° vóór 30 april voor de bedrijven bedoeld in artikel 24 bovenvermeld;
2° vóór de dertigste dag die volgt op de afgifte van de bij het artikel 27, lid 2, voorgeschreven verwittigingen voor de bedrijven bedoeld in artikel 26.

Art. 35. De tweehoevige dieren overeenkomstig het artikel 26 binnen een inentingskring ingeënt, mogen deze kring binnen de vijftien dagen die volgen op de inenting niet verlaten, tenware de diergeneeskundige inspecteur er anders over beslist.

HOOFDSTUK VII - Ambtshalve toe te passen maatregelen

Art. 36. Indien de eigenaar of houder van tweehoevige dieren, één of meer maatregelen bij dit besluit bepaald of door de diergeneeskundige inspecteur opgelegd, niet toepast, past de burgemeester deze maatregelen ambtshalve op kosten van de belanghebbende eigenaar of houder toe onder het toezicht van de plaatselijke politie en indien nodig roept hij de hulp van de rijkswacht in.
De kosten worden door het gemeentebestuur opgevorderd.

Art. 37. De diergeneeskundige inspecteur spoort de verborgen haarden op. Onder voorbehoud van de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid van de woning, mag hij met dit doel gebouwen, weiden en zulkdanige plaatsen betreden waar vatbare dieren zouden kunnen geherbergd zijn.
De eigenaar of houder van verdachte dieren moet, bij de eerste mondelinge of schriftelijke aanmaning, zijn vee op stal of op de weide vasthouden en zijn hulp of deze van zijn personeel verlenen voor het onderzoek door de diergeneeskundige inspecteur van al de in zijn bezit zijnde dieren.

Art. 38. Alle tweehoevige dieren die zich in een verborgen haard bevinden worden onmiddellijk op bevel van de diergeneeskundige inspecteur afgemaakt overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 14, 15, 16, 1° en 2°, 17 en 18 van dit besluit, zonder deskundig onderzoek, zonder vergoeding en onverminderd de gerechtelijke vervolgingen ten laste van de overtreder.

Art. 39. Elk tweehoevig dier, aangetast of verdacht aangetast te zijn van besmetting komend uit een haard, in overtreding met de bepalingen van dit besluit bevonden op de openbare weg, in een openbare plaats of op een andermans eigendom, wordt afgemaakt in de voorwaarden bepaald bij het artikel 38 van dit besluit.

Art. 40. Herkauwers en varkens noch aangetast, noch verdacht aangetast te zijn van besmetting en die niet komen uit een haard, en die op de openbare weg, in een openbare plaats of op een andermans eigendom worden aangetroffen in overtreding met de bepalingen van dit besluit, voornamelijk het artikel 23, 3° en 4°, worden op bevel van de burgemeester, onder bewaking van de plaatselijke politie of de rijkswacht afgezonderd, tot op het ogenblik dat de genomen maatregel door de diergeneeskundige inspecteur of zijn afgevaardigde wordt opgeheven.
De kosten voor de afzondering en de gezondheidsonderzoeken zijn ten laste van de eigenaar of houder van de dieren, die het voorwerp van de getroffen maatregelen uitmaken.

HOOFDSTUK VIII - Verzameling van tweehoevige dieren

Art. 41. De Minister van Landbouw verbiedt op voorstel van de dienst voor diergeneeskundige inspectie, de verzamelingen van tweehoevige dieren op het gehele of op een deel van het grondgebied van het Koninkrijk.

Art. 42. In de delen van het grondgebied waar de verzamelingen van tweehoevige dieren zijn verboden, mag de Minister van Landbouw het houden van markten voor slachtdieren toestaan, in die gemeenten waar markten voor herkauwers en varkens bestaan, die aan slachthuizen met voldoende capaciteit palen.

Art. 43. De dieren worden aan de ingang van de markt, door een erkende doctor in de diergeneeskunde onderzocht.
De dieren die aan het gezondheidsonderzoek voldaan hebben worden gemerkt op de rug met anilinekleur, met de eerste letter van ten minste acht centimeter hoog, van de naam van de gemeente waar de markt wordt gehouden.
Dan worden ze tot de verzamelplaats toegelaten.
De tweehoevige dieren aangetast of verdacht van besmetting worden op de markt niet toegelaten. Zij worden onmiddellijk onder de bewaking van de politie afgezonderd en op bevel van de diergeneeskundige inspecteur afgemaakt in de voorwaarden bepaald bij het artikel 38 van dit besluit.

Art. 44. De herkauwers en de varkens op een toegelaten slachtveemarkt aangeboden moeten in het aanpalend slachthuis worden afgeslacht.
De dieren die niet onmiddellijk kunnen worden geslacht worden in de lokalen van het slachthuis afgezonderd en worden binnen de drie dagen afgeslacht.

Art. 45. De varkens en herkauwers in overtreding bevonden met de bepalingen van dit hoofdstuk worden in beslag genomen en op bevel van de diergeneeskundige inspecteur afgemaakt, in de voorwaarden bepaald bij artikel 38 van dit besluit.

HOOFDSTUK VIIIbis - Overgangsmaatregelen <Ingevoegd bij KB 18.03.1991>

Art. 45bis. <Ingevoegd bij KB 18.03.1991> In afwijking van de bepalingen van artikel 24, organiseert de Dienst de terugname van het vaccin bij de aangenomen dierenartsen voor 15 april 1991.

Elke aangenomen dierenarts is ertoe gehouden om de inspecteur-dierenarts voor 5 april 1991 in te lichten over de dosissen vaccin die hij in bezit heeft en deze op zijn vraag aan hem te overhandigen.

HOOFDSTUK IX - Algemene bepalingen

Art. 46. Zijn verboden het verkeer en het vervoer over de openbare weg van runddieren waarvan de houder aan de bepalingen van de artikelen 24, 26 en 30 van dit besluit niet heeft voldaan. Deze bepaling is niet meer van toepassing wanneer de houder al de runddieren vanaf de leeftijd van drie maanden heeft doen inenten en aan de voorschriften van artikel 30 werd voldaan.

Art. 47. De Minister van Landbouw bepaalt de maatregelen inzake het vervoer en de verzamelingen van tweehoevige dieren, toepasselijk op geheel of op een deel van het grondgebied van het Koninkrijk.

Art. 48. De eigenaar of houder van één of meer tweehoevige dieren verdacht van besmetting voert op eigen kosten in zijn bedrijf alle gezondheidsmaatregelen voorgeschreven door de diergeneeskundige inspecteur uit.

Art. 49. De gemeentebesturen voeren op hun kosten alle maatregelen door de diergeneeskundige inspecteur opgelegd, voor de gezondmaking van plaatsen, gebouwen en openbare wegen, die door dieren werden betreden of er werden verzameld, uit.

Art. 50. De diergeneeskundige inspecteur schrijft de maatregelen tot gezondmaking van de voertuigen die voor het vervoer van dieren worden gebruikt voor.
De politie en de rijkswacht houden toezicht op de uitvoering van deze maatregelen. Indien de eigenaar of houder van het voertuig weigert de maatregelen tot gezondmaking uit te voeren, na een vervoer van tweehoevige dieren te hebben gedaan, verbiedt de diergeneeskundige inspecteur het gebruik van het voertuig gedurende een tijdspanne die in elk geval 45 dagen niet mag overtreffen.

Art. 51. De eigenaar, de zaakvoerder of elke persoon verantwoordelijk voor de exploitatie van een melkerij of afomingscentrum verschaft, op verzoek van de diergeneeskundige inspecteur, binnen de achtenveertig uren, de nodige inlichtingen met het oog op de toepassing van de bepalingen van het artikel 10 van dit besluit.

Art. 52. Indien de diergeneeskundige inspecteur een inbreuk op het artikel 10 van dit besluit vermoedt, verzoekt hij de burgemeester de melkerij of het afomingscentrum te sluiten, voor de duur van het onderzoek door de diergeneeskundige inspecteur samen met de rijkszuivelconsulent voortgezet.

Art. 53. Elk dringend geval bij dit besluit niet voorzien wordt door de diergeneeskundige inspecteur beslecht.

Art. 53bis. <Ingevoegd bij KB 18.03.1991> Bij dreigend besmettingsgevaar of gevaar voor de verspreiding van mond- en klauwzeer, kan de Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft alle bestrijdingsmaatregelen nemen, inzonderheid de noodenting.

Art. 54. <KB 18.03.1991> De inbreuken op dit besluit worden opgespoord en bestraft overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987.

Art. 55. Worden opgeheven:

1° het besluit van de Regent van 15 oktober 1947 houdende reglement van gezondheidspolitie inzake mond- en klauwzeer gewijzigd bij het besluit van de Regent van 15 maart 1949 en bij het koninklijk besluit van 17 december 1963;

2° het koninklijk besluit van 30 mei 1963 betreffende de bestrijding van het mond- en klauwzeer;

3° het koninklijk besluit van 17 december 1963 betreffende de inenting tegen mond- en klauwzeer van de runddieren;

4° het artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 juni 1930 dat het reglement op de gezondheidspolitie van de huisdieren wijzigt, betreffende de vergoedingen voor op bevel van de overheid afgemaakte dieren;

5° het artikel 61, c, van het koninklijk besluit van 20 september 1883, houdende algemeen administratief reglement van de diergeneeskundige politie;

6° het ministerieel besluit van 20 oktober 1947 houdende toepassing van het besluit van de Regent van 15 oktober 1947 inzake mond- en klauwzeer.

Art. 56. Dit besluit treedt in werking op 1 mei 1965.

Art. 57. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 31.10.1996 (B.S. 03.12.1996, err. 10.01.1997)

Koninklijk besluit van 18.03.1991 (B.S. 22.03.1991)

Koninklijk besluit van 03.04.1989 (B.S. 28.04.1989)

Koninklijk besluit van 21.02.1972 (B.S. 21.06.1972, err. 27.09.1972)

Bijlage I

Bijlage bedoeld bij artikel 14.

MINISTERIE VAN LANDBOUW
Dienst voor Diergeneeskundige Inspectie

DIERGEENEESKUNDIGE GEZONDHEIDSPOLITIE VAN HET MOND- EN KLAUWZEEER

Toepassing van het koninklijk besluit dd. 3 april 1965 betreffende de bestrijding van mond- en klauwzeer.

AFMAKINGSBEVEL

De ondergetekende Dr ....., diergeneeskundig inspecteur van de Staat.

1. Beveelt het afmaken van de hieronder vermelde dieren, in toepassing van de artikelen 14-1°, 15 en 16, 1° en 2°, of van het artikel 38 of 39, of 43 of 45 van het voornoemd koninklijk besluit en toebehorende aan de

Heer .....
straat .....
te .....

a) <i>Runderen:</i>	Ouderdom	Haarkleur	Nr. van de schetskaart	Geslacht	
					Totaal
b) <i>Varkens:</i>	Ouderdom	Haarkleur	Categorie	Geslacht	
					Totaal
c) <i>Schapen:</i>	Ouderdom	Geslacht			
					Totaal
d) <i>Geiten:</i>	Ouderdom	Geslacht			
					Totaal

2. Eist in toepassing van het artikel 18 van het voornoemd koninklijk besluit van de Heer ..... dat hij de voornoemde dieren zonder enige formaliteit aflevert aan de afgevaardigde van het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek, belast met het weghalen ervan.

3. Eist in toepassing van het artikel 17 van het voornoemd koninklijk besluit, van de Burgemeester van de gemeente ..... dat hij, met alle rechtsmiddelen, het uitvoeren van de hierboven voorgeschreven maatregelen verzekert.

4. Verklaart eigenhandig te hebben overhandigd: het origineel van dit afslachtingsbevel aan de Heer ..... hierboven vernoemd, eigenaar van de dieren en een afschrift aan de bevoegde burgemeester, die het afslachtingsbevel hebben medeondertekend als bewijs van ontvangst ervan.

Opgemaakt te ....., de .....

De Diergeneeskundige Inspecteur,
(Stempel en handteken)

Bijlage II

Bijlage 2 bedoeld bij artikel 27. <Opgeheven bij KB 18.03.1991>

Bijlage III

Bijlage 3 bedoeld bij artikel 31. <Opgeheven bij KB 18.03.1991>